

РЕШЕНИЕ

№ 4100

гр. Варна, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Димитров

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Димитров Гражданско дело № 20223110104950 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба предявена от Д. С. И., ЕГН *****, притежаваща лична карта № **** изд. на 03.07.2020 г. от МВР гр. Варна, постоянен адрес: гр. Варна, ул. „****“ № 36, вх. Б, ет. 4, ап. 34, в качеството си на наследник на ****, ЕГН *****, бивш жител на гр. Варна починал на 14.12.2021 г. действаща чрез адвокат К. Т. с личен № **** по карта № ****, член на Адвокатска Колегия – град Варна с адрес на адвокатска кантора: гр. Варна, ул. „****” №3, ет.1, офис1, против застрахователя „****“ ЕАД за присъждане в полза на **** ЕАД на уговорено застрахователно обезщетение по договор за застраховка живот, свързана с банков кредит в размер на 3010.57 лв, на осн. чл. 22 вр. чл. 382, ал.1 от КЗ.

Твърди се от ищеца - процесуален субституент, Д. И., че същата е наследник на покойния си съпруг ****, ЕГН *****, бивш жител на гр. Варна. Твърди се, че **** е кредитополучател по Договор за кредит за текущо потребление от 05.10.2021 г. сключен между него и „****” ЕАД, съгласно който банката предоставя на **** сумата от 4 000 лв. Твърди се, че при сключване на Договора за кредит кредитополучателя Иванов подписва и съгласие за присъединяване към групата на застрахованите лица по групов договор за застраховка „Кредитна защита", за което му е издаден Сертификат № **** на застраховано лице по Групов договор за застраховка „Кредитна

защита" в съответствие с общите условия на застрахователя „****" ЕАД и „****" ЕАД. Твърди се, че кредитополучателят е починал на 14.12.2021 г. в следствие на заболяване - двустранна вирусна пневмония, остър респираторен дистрес синдром при възрастен, синдром на полиорганна недостатъчност. Твърди се, че в Епикриза от 14.12.2021 г. издадена от МБАЛ Варна - ВМА по ИЗ № 5877 е посочено, че лицето е било с идентифициран COVID - 19. Твърди се, че със Заявление Вх. № **** Д. И. в качеството си на наследник на **** депозира пред **** ЕАД застрахователна претенция за изплащане на застрахователна сума до размера на непогасения остатък по кредита съгласно условията на сключената застраховка.

Твърди се, че с писмо изх. №**** г. застрахователят „****" ЕАД съобщава на наследниците на **** своето решение по предявената застрахователна претенция, а именно предвид, че същия е починал от заболяване по време на което е бил с положителен тест за Covid-19 отказва да изплати застрахователно обезщетение във връзка с реализирано застрахователно събитие - смърт на г-н ****, като се мотивира с Общите условия на Групова застраховка „Кредитна защита" раздел III Застрахователни пакети. Покрити рискове. Изключени рискове:

Т. 14 Отговорността на застрахователя по застрахователния договор не включва смърт, пълна трайна неработоспособност или временна неработоспособност, когато те са в причинно-следствена връзка с:

14.6. Епидемия или пандемия, както и техните последствия, включително всякакви здравни услуги.

Приема, че клаузата в „раздел III Застрахователни пакети. Покрити рискове. Изключени рискове" т. 14.6 от Общите условия за застраховащ „****" ЕАД на кредитополучателите на „****" ЕАД е нищожна на основание чл. 146 ЗЗП с оглед нейната неравноправност по чл. 143, ал. 2, т. 6 ЗЗП, не поражда правно действие и не може да бъде основание за отказ да се изплати застрахователно обезщетение.

Претендират се разноси.

Ищецът „****" ЕАД - носител на материалното право, което е предявено от Данаил Иванов, не изразява становище.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с

която ответникът „Групама животозастраховане“ ЕАД оспорва предявения иск по основание и размер. Не оспорва, че **** е включен в групата на застрахованите лица по Групов застрахователен договор за застраховка „Живот, свързана с банков кредит“. Приемат, че смъртта на застрахования представлява изключен застрахователен риск. Съгласно чл. 14.6 от ОУ по процесната застраховка, за всички видове покрития не са покрити преките или косвени последствия и резултати от епидемия или пандемия, както и техните последствия, включително всякакви здравни услуги. Твърди се, че по процесния сертификат са приети Специални условия, според които „По настоящия договор не са покрити и всякакви събития, настъпили в резултат или причинно-следствена връзка с коронавирус/COVID-19/”.

Твърди се, че на 11.03.2020 г. СЗО обяви заразата със SARS-Co V2, т. нар. Covid-19 вирус за пандемия, тъй като заболяването е засегнало повече от една страна на повече от един континент. Същата е обявена и в България с решение на НС от 13.03.2020 г., както и със Заповед № **** г. на Министерството на здравеопазването. Изтъква се, че съгласно Епикриза, ИЗ № 5877 за болничен престой от 12.12.2021 г. до 14.12.2021 г., застрахованият е хоспитализиран с окончателна диагноза „Covid-19“, като са установени двустранна вирусна пневмония, остър респираторен дистрес синдром при възрастни, симптоми на полиорганна недостатъчност. В резултат на диагностицираното заболяване, застрахованият е починал. Твърди се, че отказът на ответника да изплати застрахователна сума е основателен, тъй като настъпилото събитие представлява изключен застрахователен риск.

На следващо място се изтъква, че смъртта на застрахования е настъпила в резултат на предварително съществуващо заболяване или болестно състояние, Застрахованият е получил медицинско консултиране, диагностициране и/или лечение в 5-годишния период преди датата на сключване на застраховката. В тази връзка се твърди, че отказа на ответника да изплати застрахователна сума намира своето основание в Чл. 14.1 от Общите условия по процесния застрахователен договор, подписани и приложими към двата сертификата.

Твърди, че исковете са неоснователни, доколкото ищецът не притежава материалноправна легитимация. Сочи, че материалното право да се претендира плащане на остатъка по кредита принадлежи единствено на

„****“ ЕАД, а доколкото **** е длъжник по договора за кредит дължи заплащане на погасителни вноски и ищцата няма право да предявява искове от нейно име. Оспорва иска и по размер като необосновано завишен.

Моли се за отхвърляне на иска и заплащане на сторените по делото разноски.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от **фактическа страна:**

В хода на съдебното производство бяха представени и приети следните писмени доказателства: Договор за кредит за текущо потребление от 05.10.2021 г. сключен с „****“ АД; Погасителен план към Договор за 2 кредит за текущо потребление; Съгласие за присъединяване към групата на застрахованите лица по групов договор за застраховка „Кредитна защита“; Сертификат № **** на застраховано лице по Групов договор за застраховка „Кредитна защита“; Епикриза от 14.12.2021 г. издадена от МБАЛ Варна - ВМА по ИЗ № 5877; Съобщение за смърт № 130/14.12.2021 г. издадено от МБАЛ Варна - ВМА; Препис извлечение от акт за смърт № 1553/15.12.2021 г. издаден от Община Варна; Удостоверение за наследници № 32596/29.12.2021 г. издадено от Община Варна; Писмо с изх. № 20.04.186/11.02.2022 г. от „****“ ЕАД.

На осн. чл. 155 от ГПК, съдът приема пандемията от Ковид като общоизвестен факт и като такъв, като неподлежащ на доказване факт, обявяването ѝ в Република България с решение на НС от 13.03.2020 г., както и със Заповед № **** г. на Министерството на здравеопазването.

Не се спори между страните, а и видно е от препис –извлечение от акт за смърт на ****, ЕГН *****, бивш жител на гр. Варна, че ищцата Д. С. И. е наследник на починалия кредитополучател.

Не е спорно между страните, сключването между ****, ЕГН ***** и „****“ ЕАД договор за банков кредит за текущо потребление от 05.10.2021г. в размер на 4000 лв.

Не е спорно между страните, че ****, е включен в групата на застрахованите лица по Групов застрахователен договор за застраховка „Кредитна защита“, за което му е издаден Сертификат № ****.

Не е спорно, че на 14.12.2021 г. кредитополучателят ****, ЕГН ***** е починал в следствие на заболяване - двустранна вирусна пневмония, остър респираторен дистрес синдром при възрастен, синдром на полиорганна недостатъчност.

Безспорно е, че в издадената Епикриза от 14.12.2021 г. от МБАЛ Варна - ВМА по ИЗ № 5877 е посочено, че лицето е било с идентифициран COVID – 19.

От приложеното по делото Заявление Вх. № **** се установява, че ищцата Д. И. в качеството си на наследник на **** депозира пред **** ЕАД застрахователна претенция за изплащане на застрахователна сума до размера на непогасения остатък по кредита съгласно условията на сключената застраховка.

От приложеното писмо изх. № **** г. се установява, че ответникът - „****“ ЕАД съобщава на наследниците на **** своето решение по предявената застрахователна претенция, а именно предвид, че същия е починал от заболяване по време на което е бил с положителен тест за Covid-19 отказва да изплати застрахователно обезщетение във връзка с реализирано застрахователно събитие - смърт на г-н ****, като се мотивира с клаузи от Общите условия на Групова застраховка „Кредитна защита” раздел III Застрахователни пакети. Покрити рискове. Изключени рискове:

- Т.14.6 Отговорността на застрахователя по застрахователния договор не включва смърт, пълна трайна неработоспособност или временна неработоспособност, когато те са в причинно-следствена връзка с: .... Епидемия или пандемия, както и техните последствия, включително всякакви здравни услуги.

По делото е изслушано и прието заключението на вещото лице д-р. Д. Д. по допуснатата съдебно-медицинска експертиза, от която се установява, че на 12.12.2021 год. **** е приет за лечение във Втора клиника по вътрешни болести. Отделение по пневмология и фтизиатрия, COVID сектор при Военномедицинска академия МБАЛ - Варна, с клиника на висока температура, ставно-мускулни болки, загуба на виетит, вкус и обоняние, положителен тест за COVID-19. Проведен ролплексно консервативно лечение, въпреки което на 14.12.2021 год. Иванов е починал. От изготвената медицинска документация и приложеното Съобщение за смъртта се

установява, че причината за смъртта е двустранната вирусна Пневмония вследствие заразяване с COVID - 19, довела до развитието на Синдром на сърдечна и циркулаторна недостатъчност.

Вещото лице изтъква, че в приложената Епикриза като придружаващи заболявания са отразени: хипертонична болест II стадий, умерена степен, хроничен даелонефрит, подагра, захарен диабет II тип със затлъстяване, лош контрол и злокачествено заболяване на пикочния мехур. Изтъква, че единствено последното е датирано от 1997 год., като за останалите заболявания няма приложена медицинска документация за първоначалното им регистриране.

Вещото лице заявява категорично, че тези заболявания, съобразно приложената медицинска документация, не могат да доведат до остра дихателна и бъбречна недостатъчност. Между същите и настъпилия смъртен изход не е налице Причинно следствена връзка.

При изслушването в о.с.з. вещото лице поддържа заключението си.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Съдът квалифицира исковете по чл.чл. 134 ЗЗД, вр. чл. 79 ЗЗД и чл. 382, ал.1, вр. чл. 448 от КЗ.

За да приеме съдът за основателна претенцията на ищите, същите следва да проведат пълно и главно доказване на материалните предпоставки на предявения иск – наличие на договор за застраховка със съответното покритие, договор за кредит и сключване на застрахователното правоотношение за гарантиране задължението по този договор, активната си материална легитимация по спора като наследници на застрахованото лице – страна по кредитното правоотношение, качеството си на кредитор спрямо банката –кредитодател, както и останалите предпоставки по чл. 134 ЗЗД, включително, че бездействието на длъжника на ищите -ответника заплашва удовлетворяването на банката съищец; размера на иска. В тежест на ответника е да установи фактите по възраженията си, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно тези срещу допустимостта и основателността на иска, вкл. наличието на изключен риск, т. е. липса на основание за ангажиране отговорността на застрахователя.

С оглед на възприетата фактическа обстановка, съдът счита, че е налице валидно сключен договор за кредит между съищеца "*****" АД и починалият кредитополучател *****, чиято наследница по закон е съпругата му и неговите деца. Налице е и валидно сключен договор за застраховка "Живот", който гарантира изпълнението на задълженията на ***** по договора за кредит, като застраховател по договора е ответното дружество "*****" ЕАД, а бенефициент кредитодателят "*****" АД. Съдът приема, че се установява и бездействие от страна на "*****" АД, доколкото не се доказва същата да е предприела съдебни действия за събиране на застрахователното обезщетение, след отказа на застрахователя да плати, което би било в интерес на ищите като наследници на починалия кредитополучател.

Съдът намира, че действащата между страните застрахователна полица от 05.10.2021 г., сключена във връзка с Договора за кредит, обосновава допустимостта на исковата претенция, доколкото според действащият КЗ е уредено правото на пряк иск на кредитополучателя или неговите наследници срещу застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение, за разлика от отменения КЗ.

С оглед на всичко гореизложено, съдът прави заключение, че ищцата се явява кредитор на банката – съищец по смисъла на чл. 134 ЗЗД.

Що се касае до твърденията на банката-съищец, че не е налице бездействие от нейна страна, съдът приема, че от събраните доказателства по делото не се установи от банката да е иницирирано извънсъдебно или съдебно събиране на дължимото по застраховката обезщетение, поради което и следва да се приеме, че е налице бездействие при упражняване на имуществените права на съищеца по договор за застраховка.

Съдът е приел за безспорно, че пандемията от Ковид е официално обявена в Република България с решение на НС от 13.03.2020 г., както и със Заповед № **** г. на Министерството на здравеопазването.

От приложените към делото Общи условия по групова застраховка „Кредитна защита“ на кредитополучатели на „*****“ ЕАД е видно, че същите са приети и последно изменени на 27.03.2020г. и са влезли в сила на 13.04.2020г.

Съгласно разпоредбата на чл.306, ал.2 ТЗ, непреодолима сила е непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер,

възникнало след сключването на договора. Обявяване на пандемия безспорно би следвало да се квалифицира като непреодолима сила. В същото време обаче, ответникът не се позовава на настъпил форсмажор, а изрично в Общите условия на груповата застраховка е предвидил изключение от застрахователно покритие, а именно от риск – смърт в резултат от пандемия.

Съгласно чл. 143, ал. 2, т. 63ЗП, неравноправна е тази клауза (съдържаща се в адхезионен договор), която позволява на търговеца да се освободи от задълженията си по договора по своя преценка, като същата възможност не е предоставена на потребителя. Съгласно параграф 13, т. 1 ЗЗП "потребител" е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. В т. 12 на параграф 13 от ДР на ЗЗП е дадена дефиниция на "финансова услуга". С изменението на разпоредбата /ДВ бр. 61 от 2014 г. / законодателят се е отказал от изброяването на видовете финансовите услуги и е дефинирал "финансовата услуга" като всяка услуга, свързана с банкова дейност, кредитиране, застраховане, лично пенсионно осигуряване, инвестиране или плащане. При така дефинираното определения за "финансова услуга", договорът за застраховка попада в обхвата на услугите, които се ползват от защитата на ЗЗП, ако страната по този договор има качеството на "потребител". С оглед на изложеното договорът за застраховка е "финансова услуга" по смисъла на параграф 13, т. 12 от ДР на ЗЗП. Кредитополучателят – физическо лице ще се ползва от защитата по чл. 143 от ЗЗП, ако има качеството на "потребител" по смисъла на параграф 13, т. 1 ЗР на ЗЗП, които предпоставки в случая са налице. Кредитополучателят - наследодател на ищцата е физическо лице, а с оглед на обстоятелството, че ищцата се ползва в качеството си на застраховано лице по договора за застраховка със защитата по чл. 143 ЗЗП, правото за защита на наследодателя на ищцата е преминало в нейна в полза. Дали клаузата е неравноправна, се преценява към момента на сключването на договора, като се вземат предвид видът на стоката или услугата - предмет на договора, всички обстоятелства, свързани с неговото сключване, както и всички останали клаузи на договора или друг договор, от който той зависи /чл. 145, ал. 1 ЗЗП/. Неравноправните клаузи в договора са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално /чл.

146, ал. 1 ЗЗП/. В случая са договорени в общите условия, поради което и на основание чл. 146, ал. 2 ЗЗП не важи изключението по чл. 146, ал. 1 ЗЗП и следва да се прецени дали са нищожни атакуваните клаузи.

По-горе се посочи какво точно е предвидено в изключените рискове в Общи условия по групова застраховка „Кредитна защита“ на кредитополучатели на „****“ ЕАД и на което се позовава ответното дружество като причина да не изплати застрахователно обезщетение по договора за застраховка. С оглед свободата на договаряне – чл. 9 ЗЗД, страните могат да постигнат съгласие кои рискове се покриват от застрахователния договор и за кои застрахователят не поема застрахователна закрила. Изключени рискове са тези, за които застрахователят отнапред обявява на застрахования, че не поема задължение за обезвреда на причинените на застрахования вреди при настъпване на застрахователно събитие изобщо или ако не бъдат изпълнени допълнителни условия. Тъй като общите условия на застрахователя обвързват с клаузите си застрахования, законът поставя изисквания към съдържанието на общите условия. Те трябва да определят ясно и недвусмислено: покритите и изключените рискове; условията за плащане на премиите от застрахования и последиците от неплащането или неточното плащане; задълженията на застрахователя и на застрахования при настъпване на застрахователното събитие и за неговото доказване; обстоятелствата, свързани с промяна на застрахователното правоотношение. При несъгласие на застрахования с общите условия на съответния застраховател в частта относно клаузите за изключени рискове, застрахованият няма задължение да приеме тези условия, нито да сключи застрахователен договор при условия, които не приема. Неприемането на отделни клаузи от общите условия, трябва да бъде изрично заявено от кандидата за застраховане, в противен случай той е обвързан от тях, по силата на чл. 348, ал. 1, изр. второ КЗ, ако с подписа си е удостоверил, че ги приема, което в случая се установи, за което по-горе бяха изложени съображения. От горното следва, че когато в общите условия страните са посочили ясно задълженията на застрахования, покритите рискове и изключенията от покритие, при наличието на обстоятелства, които водят до приложение на уговорените изключени рискове, застрахователят няма задължение за изплащане на застрахователно обезщетение. Действително, застрахователният риск е едно бъдещо и несигурно събитие, което изначално

никоя от страните по договора не знае дали ще настъпили или не в срока на покритие на застраховката. Същевременно обаче е възможно наличието на обстоятелства, които биха ускорили или допринесли за настъпване на застрахователното събитие, които обстоятелства по общо съгласие на страните съгласно чл. 9 ЗЗД биха могли да бъдат изначално приети за изключени от покритие рискове. Подобни клаузи за изключени рискове като разглежданите съществуват в общите условия на всички застрахователи, тъй като застрахователният риск е значително увеличен с оглед наличието на пандемия от конкретно заразно заболяване към датата на сключване на застраховката, които рискове обичайно застрахователите не поемат.

Настъпването на застрахователно събитие „смърт“, обект на която е животът на застрахованото лице, не поражда задължение за застрахователното дружество да изплати застрахователно обезщетение, след като в общите условия рискът за това събитие е изключен от застрахователното покритие поради настъпването му вследствие на заболяване от официално обявената за пандемично заболяване Ковид-19. Следва да се отбележи, че към момента на изразяване на съгласие от кредитополучателя за присъединяването му към груповата застрахователна полица-05.10.2021г. вече е обявено наличието на пандемия от Ковид-19, както и изрично в представените на кредитополучателя и приети от него Общи условия по застраховката е било отбелязано като изключение от покритието на настъпването на застрахователно събитие, - смърт вследствие Ковид-19. Затова и съдът намира, че в случая уговорените клаузи за изключени рискове в Общи условия по групов застраховка „Кредитна защита“ на кредитополучатели на „****“ ЕАД, приети и последно изменени на 27.03.2020г. и са влезли в сила на 13.04.2020г. и на което се позовава ответното дружество като причина да не изплати застрахователно обезщетение по договора за застраховка не са неравноправни по смисъла на чл. 143 ЗЗП и чл. 145 ЗЗП, поради което не се явяват нищожни по смисъла на чл. 146, ал. 1 ЗЗП.

По отношение на причината, поради която е настъпила смъртта на наследодателя на ищцата, и дали същото е покрит или изключен риск по двете полици, съдът намира следното:

Тежестта за доказване на изключените рискове лежи върху ответното

дружество, което обстоятелство беше посочено и в доклада по делото.

От приложените медицински документи и заключението на вещото лице по изготвената съдебно медицинска експертиза, съдът прави еднозначно заключение, че причината за смъртта на **** е двустранната вирусна Пневмония вследствие заразяване с COVID - 19, довела до развитието на Синдром на сърдечна и циркулаторна недостатъчност. Настъпването на смърт вследствие именно на това пандемично заболяване е изначално изключен от покритите по застрахователната полица риск. Поради това съдът намира, че ответното дружество доказва в хода на процеса, че причината за настъпване на смъртта на наследодателя на ищцата се дължи на заболяване от Ковид-19, което като предвиден изключен риск изключва задължението на ответното дружество от изплащане на застрахователно обезщетение по полицата, а постановеният отказ от ответното дружество се явява основателен с оглед наличната медицинска документация.

С оглед на гореизложените съображения съдът намира, че исковите претенции са неоснователни като недоказани и ще следва да се отхвърлят изцяло.

Относно разноските:

При този изход на спора ответникът има право на разноски съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК. Видно от отговорът на исковата молба ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, което съдът на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ с оглед единствено подадения отговор на исковата молба, съдът определя в размер на 100 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. С. И., ЕГН *****, притежаваща лична карта № **** изд. на 03.07.2020 г. от МВР гр. Варна, постоянен адрес: гр. Варна, ул. „****“ № 36, вх. Б, ет. 4, ап. 34, в качеството си на наследник на ****, ЕГН *****, бивш жител на гр. Варна починал на 14.12.2021 г., против застрахователя „****“ ЕАД да бъде осъден застрахователят „****“ ЕАД, да заплати в полза на застраховащ кредитор „****“ АД, ЕИК ****, със

седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Оборище, ул. „****“ № 19, на застрахователна сума от 3010.57 лв. /три хиляди и десет лева и 57 стотинки/, представляваща остатък от предоставен с Договор за кредит за текущо потребление от 05.10.2021 г. в размер на 4000лв. към момента на настъпване на събитието – смърт на кредитополучателя, на основание чл. 382 ал.1 пр. последно КЗ.

ОСЪЖДА ищеца Д. С. И., ЕГН *****, притежаваща лична карта № **** изд. на 03.07.2020 г. от МВР гр. Варна, постоянен адрес: гр. Варна, ул. „****“ № 36, вх. Б, ет. 4, ап. 34 **ДА ЗАПЛАТИ** на ответника „****“ ЕАД - ЕИК **** ПК 1124, бул. „****“ № 47а, бл.В, ет.3 **сумата от 100,00 (сто) лв.**, представляваща направени в настоящото производство разноси, на основание чл. 78, ал. 1, във вр. с чл. 78, ал.8 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____